

Holy Riders MC-club
v/Rune Børresen
Barliveien 8
4621 KRISTIANSAND

Menneskeverd

av Arnstein Sanne

Kjære, kristne venn - du vet vel at du er verdifull?

- Siden du tok i mot frelsen er du blitt verdifull.
- Siden du ble en kristen er du blitt verdifull.
- Siden du begynte å leve et ganske pent og pyntelig liv er du blitt verdifull.
- Siden du er aktiv i Holy Riders er du verdifull.

- De som ikke har tatt imot frelsen er vel ikke like verdifulle end?
- De som ikke er kristne er vel ikke like verdifulle enda?
- De som ikke lever et pent og pyntelig liv er vel ikke like verdifulle.....?
- De som ikke er skikkelig aktive i Holy riders.....?

Har du noen sinne hørt eller lest maken til vrøvl? Et menneskes verdi er akkurat like stor i Guds øyne uansett hvordan dette mennesket er eller lever. Gud gav sin Sønn til soning for synderen mens han/hun ennå var synde! Han ga sitt liv for deg, og for han som ligger i rennesteinen. Vi må behandle mennesker rundt oss med den samme respekt som Gud behandler et hvert menneske!

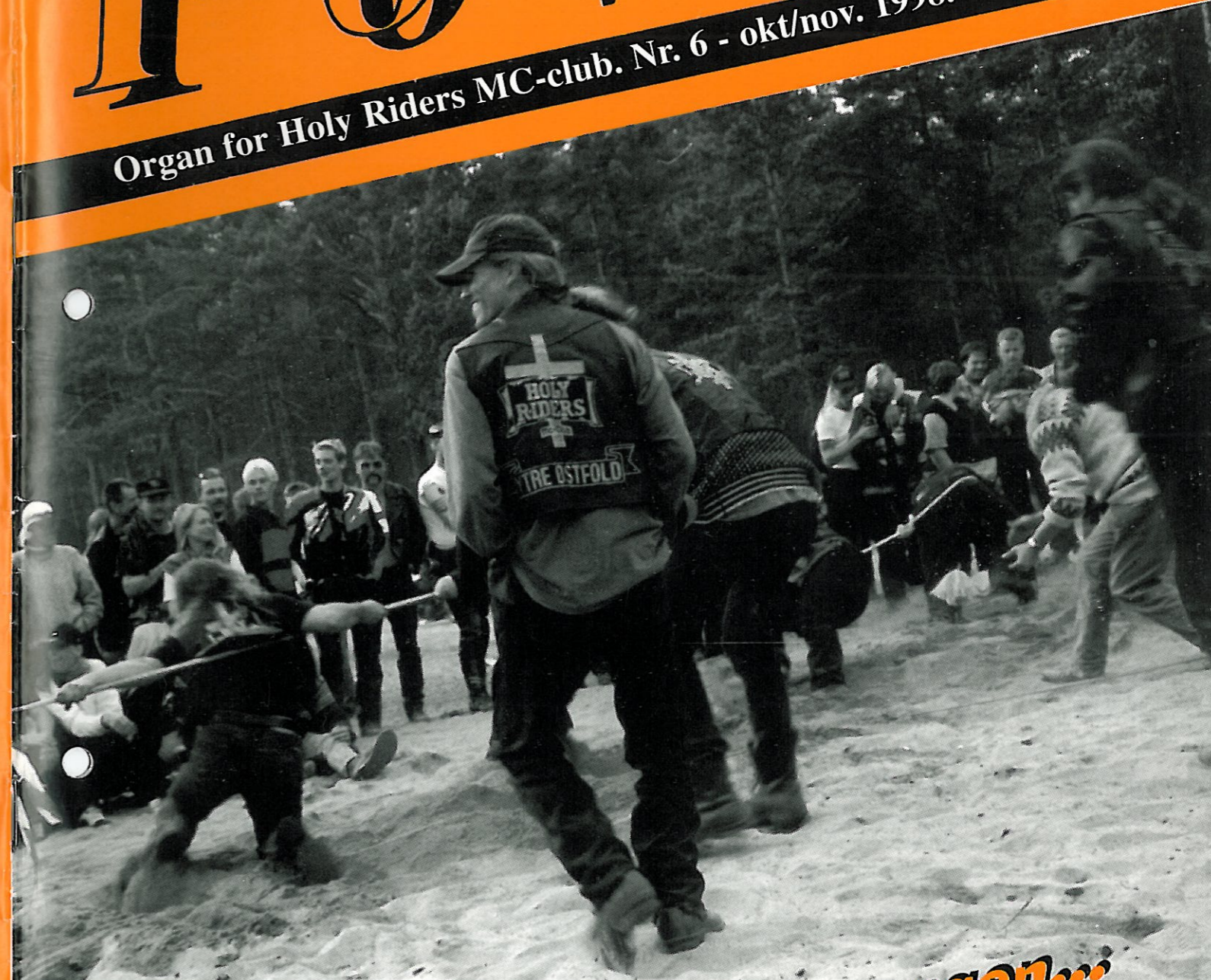
Kjære venn! Vi må aldri latterliggjøre et annet menneske eller drive ap med et annet menneske slik at vi nedverdiger ham eller henne! Det er ikke - og blir ikke morsomt f.eks. å drive ap med en som er kanon full. Slik «spøk» har forekommet i våre rekker i sommer. Måtte Gud tilgi oss, og gjøre oss mindre ubetenksomme og mer i stand til å motarbeide slike tendenser. Måtte vi lære av Jesus - hvordan han behandler dem som hadde falt eller var satt utenfor.

Gud tilgir oss alle. Måtte vi motta tilgivelse og gjennom det også lære og forstå hvor stor verdi Gud synes et menneske har.

Neste deadline: 2. november

Høstnummer! P O W E R

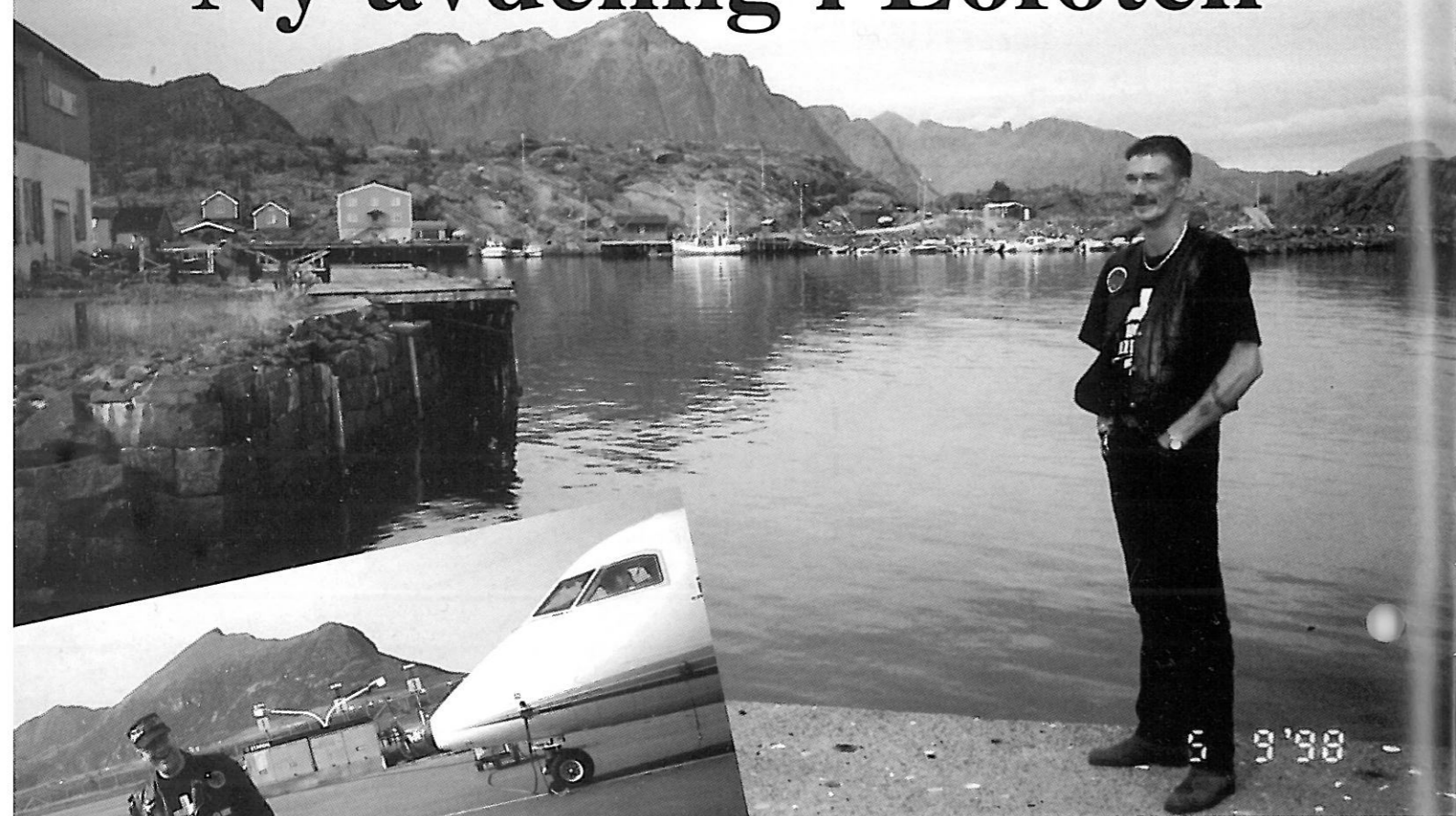
Organ for Holy Riders MC-club. Nr. 6 - okt/nov. 1998. Årgang 16

I dette nummer:
Siste glimt fra treffsesongen...
Mandalstreffet... s.6, EMC Rally... s. 10, Aust Agder-treffet...
s. 12, Trollrally... s. 14, Ny avdeling i Lofoten... s. 2,
Menneskefiskar... s. 5, Mitt vitnesbyrd... s. 13,
Medlemsmarked... s. 17, m.m.

Ny avdeling i Lofoten

Over: Arthur Veines (Putte) fra HR avd. Lofoten, her ved Stamsund. Til venstre: Karl Oskar Hovde. Ankomst Lofoten fredag 4. september.

En sen ettermiddag i slutten av juni dette året kjørte jeg og min Harley på ferietur gjennom Borg i Lofoten. Jeg skulle egentlig besøke noen venner av mine foreldre, men de var ikke hjemme. Hva skulle jeg da gjøre? Vikingemuséet på Borg var like i nærheten, så det måtte jeg se. Men en teltplass for natten måtte jeg ha, så turen fortsatte mot Å.

Tekst: Karl Oskar Hovde
Foto: K.O.Hovde / J.I.Hanger

På min vei mot Å måtte en underjordisk tunnel forseres, og på den andre siden ventet en bomstasjon. Ved bomstasjonsbua stod en tøff Harley, og jeg spurte fyren i billettluken om han var eieren. «Jo da.» kom det hyggelig. «Kjører du for en klubb, du også?» spurte jeg. Nei, men han kjørte mye sammen med to kamerater. «Jeg kjører for Holy Riders Trøndelag.» sa jeg. Da svarte han at den ene kameraten hans var interessert i Holy Riders. Da ba jeg om å få navn og adressen til kameraten. Det fikk jeg. Så fikk jeg vite at han jeg pratet med var Odd Ragnar Nordheim. Vi sa «hade» og jeg for videre på min vei.

Nå gikk det fort

Vel framme i Å, der veien slutter, tenkte jeg å slå leir for natten. Men nei, det var noe i meg som gjorde at der skulle jeg ikke slå leir. Jeg måtte tilbake mot Svolvær. Det ble sent mot natt, og tross midnattssol og pent

vær, blåste det kaldt. Klokka var ca. 00.30 da jeg igjen passerte Borg. En kafé var heldigvis åpen, og det var godt å få varm kaffe. Utenfor stod det to Harleyer, og lenger inne i kaféen satt eierne. Den ene, som var Arthur Veines, viste seg å være han som var interessert i Holy Riders. Jeg ble invitert hjem til ham, og kona Ann-Karin stod opp og laget stand mat. Snakk om service! I tillegg fikk jeg en god seng for natten, eller rettere sagt en kjempegod sofa. Vi ble sittende til langt på natt og snakket om Holy Riders og arbeidet som drives, og eventuelt medlemskap. En prosess var igang....

Da jeg kom hjem igjen til Trondheim etter en spennende reise til Lofoten, ringte jeg prez Harald Vatne som igjen ba meg kontakte vise-prez Jon Inge Hanger. Kontakt mellom Jon Inge og Arthur ble opprettet, og nå gikk det fort.

...fortsettelse...bla om side 4.

Power

Utgis av Holy Riders mc-club.

Ansvarlig redaktør:
Bjørn Edvart Andersen
tlf/fax: 71 22 92 92

Redaktør:
Anne Skaiå
tlf: 37 27 53 98 / 924 32 374

POWER-redaksjonen:
Postboks 4587 Grim
4602 KRISTIANSAND
Tlf: 38 02 29 47 / Fax: 38 02 29 48
Email: holy.riders@riksnett.no
Web adresse:
<http://privat.riksnett.no/~holy.riders/>

Medlemskontor v/Rune Børresen:
Tlf: 918 02 288 / 38 01 58 89
Fax: 38 02 29 48
E-mail: ruboerre@online.no
Adresseendringer sendes til:
Rune Børresen, Barliveien 8
4621 KRISTIANSAND
(Oppgi medlemsnummer!)

Klubbadresse:
Holy Riders MC-Club
Postboks 205
3901 PORSGRUNN

Klubbtelefon:
Prez Harald Vatne, mob: 916 777 16
E-mail: hd1600@hotmail.com
Visepresident Jon Inge Hanger,
mob: 906 15 126
«Holy Riders-venn»-koordinator:
Ragnar Ruden, tlf 69 92 16 74

Postbank:
0807.57.01560 (Klubbkonto)
7325.05.49722 (Power, Pb 4587, 4602 K.r.s.)
Gavekonto ang. HR-ansatt:
6501.05.79281
(v/B.E. Andersen, Holm, 6360 Åfarnes)
HR kaffetelt: 3000.10.40053
(v/Sunniva Sandsmark,
Nåkkvesv. 1, leil 13056, 0670 Oslo)

Organisasjonsnummer:
979 446 802

Holy Riders, stiftet i 1981, er en kristen mc-klubb med rundt 700 medlemmer fordelt på 22 avdelinger i Norge. Holy Riders er tverrkirkelig. Klubben er åpen for alle, uansett alder, kjønn eller tilhørighet, men for å bære vårt ryggmerke gjelder dog visse betingelser. Holy Riders' målsetting er å spre evangeliet om Jesus til alle i mc-miljøet. Vi tror vi når best ut ved å være mc-folk.

Dette er bare starten...

Hallo folkens! Det er godt Gud ikke er avhengig av været, for om været har vært så som så her i Sør-Norge denne sommeren, så har Gud vært tilstede der vi har vært på treff og andre tilstelninger. Mange ikke-kristne har fått et møte med Gud igjennom medlemmer i Holy Riders. Og for ikke å snakke om det som skjer i Nord... Gratulerer Lofoten med ny Holy Riders avdeling!

Denne sesongen startet vi opp med kaffeteltprosjektet, som forhåpentligvis blir noe mer permanent enn et prosjekt etter årsmøtet og evalueringen der. Her har vi gått nye veier i å nå ut med evangeliet, og medlemmer i Holy Riders har fått prøve seg på mer direkte evangelisering, og mennesker blir møtt av Den Hellige Ånd igjennom omsorg og enkle vitnesbyrd. Her har vi fått oppleve at mennesker er blitt helbredet igjennom bønn. Og vet dere noe? Dette er bare starten. Vi vil få se at flere mennesker blir frelst som et resultat av kaffeteltet.

Det som vi nå må passe på, er at vi ikke setter oss ned og slår oss på brystet og er fornøyd med dette. Jo vi skal være fornøyde, det er ikke det jeg mener. Men vi må søke Gud og spørre hva vi kan gjøre videre, og be Han åpne dører slik at vi ser nye muligheter. Vi bør starte i det små, og da vil Gud se at vi er trofaste, og sette oss over større oppgaver etter hvert. Dette tror jeg er en hemmelighet i Guds rike, for satses vi stort med en gang, så mister vi motet så lett.

Loren Cunningham er for meg et forbilde. Jeg leste en bok om barmhjertighetsskipet *Anastasis* for noen år siden, om da Gud la ned visjoner i Loren Cunningham. Han var ferdig med en utdannelse (husker ikke hva), og gikk til sin bror som drev evangeliseringsarbeid, og spurte om han kunne få jobb der. Broren sa at han måtte komme tilbake dagen etter, for han måtte tenke på det. Loren Cunningham tenkte at han kanskje ble satt til å lede noe i brorens organisasjon, og stilte forhåpningsfull opp dagen etter. «Ja, jeg har arbeid til deg.» sa broren. Og Loren lyste opp. «Du skal drive med regnskap for oss.» Der vet jeg at han fikk seg en på tryne, for han var jo broren til han som ledet dette arbeidet. Skal jeg sitte bak en benk med en kalkulator, tenkte han, og så skal min bror lyse seg i glansen og være leder... For å gjøre denne historien kort så tok Loren jobben, og Gud utrustet han etter hver. I dag er han som kjent leder for den største kristne organisasjonen i verden, *Youth With A Mission* (Ungdom i Oppdrag).

Det som jeg ønsker å si med dette er, at kaffeteltprosjektet er en begynnelse på noe. Gud vil fortsette å bruke flere av oss Holy Riders-medlemmer i konkrete tjenester i det miljøet vi går i. Vi i sentralstyret oppfordrer dere i avdelingene til å komme med visjoner som dere får fra Gud, og dele dem med avdelingslederen deres eller til oss i sentralstyret. Så lenge vi ønsker noe mer, vet jeg at Gud vil holde liv i Holy Riders, og Han vil velsigne arbeidet vårt og la det spire der vi har gått.

En påminnelse tilslutt: Årsmøtet-99 er under forberedelse, og i den forbindelse trengs kandidater. Er du villig til å stille som kandidat til sentralstyret, eller har du noen å anbefale? Kontakt valgkomiteen, fam. Takvam, på tlf. 55 24 37 71.

Jeg for min egen del ønsker nå å prioritere familien min mer, så jeg gir stafettspinnen videre og vil jobbe mer i kulissene en stund framover, og så får vi se hva Gud vil i fremtiden.

Harald

Forside: Tautrekkeing på Trollrally-98. Erik Joranger foran m/ryggmerke. (Foto: Alfred Skaiå)

forts. fra side 2.

September 1998 - oppstart avd. Lofoten

Fredag 4. september 1998 var en helt spesiell dag. Jon Inge og jeg skulle endelig til Leknes, Lofoten, for å være med på oppstarten av Holy Riders Lofoten. Vi ble mottatt av en fin gjeng som var Ann-Karin og Arthur Veines med sønnen Rudi, og Johnny Solgren og Stig Krogtoft. En nydelig middag ble servert hjemme hos Venche og Johnny Solgren.

Om kvelden kl 20.30 var det samling på Prix-kaféen og oppmøtet var godt. Arthur åpnet med en velkomsthilsen, før Jon Inge leste fra Johannes 3,16. En orientering om Holy Riders' s virke og oppgaver fulgte. Vi fikk se lysbilder og film. Det ble senere anledning til spørsmål og ordet fritt.

Det ble en høytidelig stund da alle som ville være med i lokalavdelingen gikk fram for å bli bedt for. Jon Inge velsignet hver enkelt, og jeg fikk være med å be for avdelingen. Lofoten hadde endelig fått sin egen Holy Riders avdeling.

Det hadde skjedd noe stort

Lørdag 5. september samlet medlemmene seg i det nye Betel-bygget i Leknes. Den lokale pressen møtte opp for intervju og tok bilder. Jon Inge åpnet og ønsket velkommen.

Fra oppstartingsmøtet av avd. Lofoten. Alle var ikke tilstede på bildet.

Beverting hører med, og flere av medlemmene stod på og serverte deilig hjemmelaget pizza.

Tiden var kommet for Holy Riders' retningslinjer, regler og aktiviteter. Det ble lest fra Jesaja 58 vers 11: «Og Herren skal lede deg all tid og mette dig mitt i ødemarken, og dine ben skal han styrke, og du skal bli som en vannrik have, som et kildevell der vannet aldri slipper op.»

Arthur kom med sitt vitnesbyrd. Det hadde skjedd noe stort tidligere den dagen; Arthur hadde bøydd kne og overgitt seg helt til Jesus. Takk Jesus, for Arthur! PS! BE FOR ARTHUR OG HANS FAMILIE OG RESTEN AV HOLY RIDERS LOFOTEN.

Avdeling Lofoten ble vedtatt under akklamasjon. Forslag om styringsgruppe ble vedtatt, likeledes fast møtedag på mandag. Tilslutt fikk vi noen bibelord fra Jon Inge. Jeg vil her velge ut ett spesielt: «Og det er Han som gav oss nogen til apostler, nogen til profeter, nogen til evangelister, nogen til hyrder og lærere.» Efeserne 4,11. Kvelden ble avsluttet, og da vi kom ut flommet nordlyset. Kunne det bli bedre?

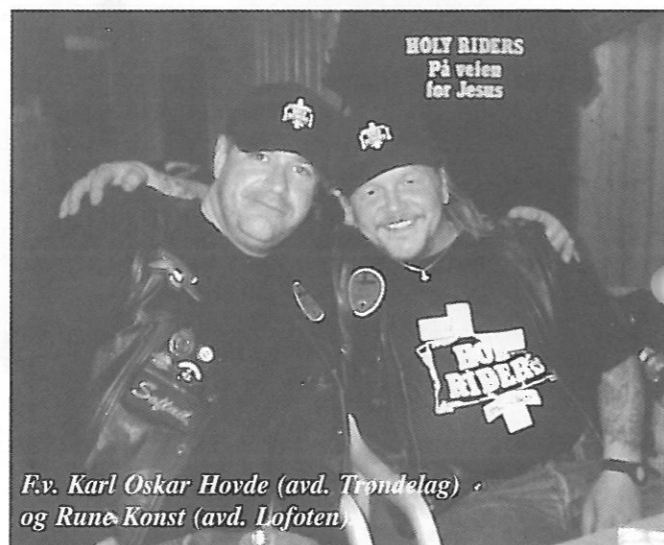
Søndag 6. september var vi samlet til møte i det gamle Betel. Jon Inge presenterte Holy Riders. Vi ble veldig godt mottatt av menigheten. De ba for oss. Etterpå ble noen av oss med på kaffe i evangeliesenteret hos

Rune og Elin Konst. Det er med i avdelingen. Topp folk! Snart var det klart for avreise, men først fikk vi en herlig middag hos Arthur og Ann-Karin.

Takk til Gud for den fine avdelingen vi har fått i Lofoten. Vær med å be for dem.

Karl Oskar Hovde

PS! Legger ved en sang som jeg og Trøndelagsavdelingen fikk av Rune og Elin Konst. De har skrevet den selv sammen med Per I. Bertelsen. Jeg synes den er et godt vitnesbyrd.

F.v. Karl Oskar Hovde (avd. Trøndelag) og Rune Konst (avd. Lofoten)

En hilsen til Holy Riders avd. Trøndelag fra alle oss i Lofoten. Gud velsigne dere! Hilsen Rune og Elin Konst

Hvor var troen, min venn

Hvorfor valgte vi veien mot dødsskyggen dal? Når vi opplevde motgang og strid. Kanskje var det den letteste veien å dra, men det førte til armod og svik.

Etter mange års vandring på mørkeste sti, ville vi ha et rikere liv. Mange ganger vi prøvde, men alltid med tap. Noe manglet: Et åndelig liv.

Hvor var troen min venn? Jesus kommer igjen, for å dømme oss syndere. Be om nåde hos Herren så tar han deg hjem. Når vi fra denne verden skal dra.

Og hans merkede hender beviser for oss, at Han døde på Golgata kors. Og Han tok våre synder og gjorde oss fri, fra vårt syndige liv her på jord.

Raskt mot målet det går, kamp og strid er forbi. Nå vi venter på møte med ham. Og vi lovsynger Herren som frelste oss, det var Kristus på korset som vant!

Mel: Kor e hammern din Evart (J.Berntsen)
Tekst: Elin og Rune Konst, Per I. Bertelsen

Menneskefiskar

Tekst: Knut Myklebust. Illustrasjon: Tor Lakselv

Hei folkens! Det går mot høst og vinter og tider for ettertanke på 98-sesongen. Tankene mine går direkte til eit teltmøte eg var på i ferien. I minde eg satt der fekk eg eit indre bilete. Det var av ein mann som satt og fisket i eit badekar. Samtidig såg han utover eit hav der det kokte og frådret av fisk.

Heile bilete vart frambrakt av kveldens talar på dette ungdomsmøtet. Han fortalte at han var 23-24 år. I ungdommen hadde han pendlet ein del mellom bedehus

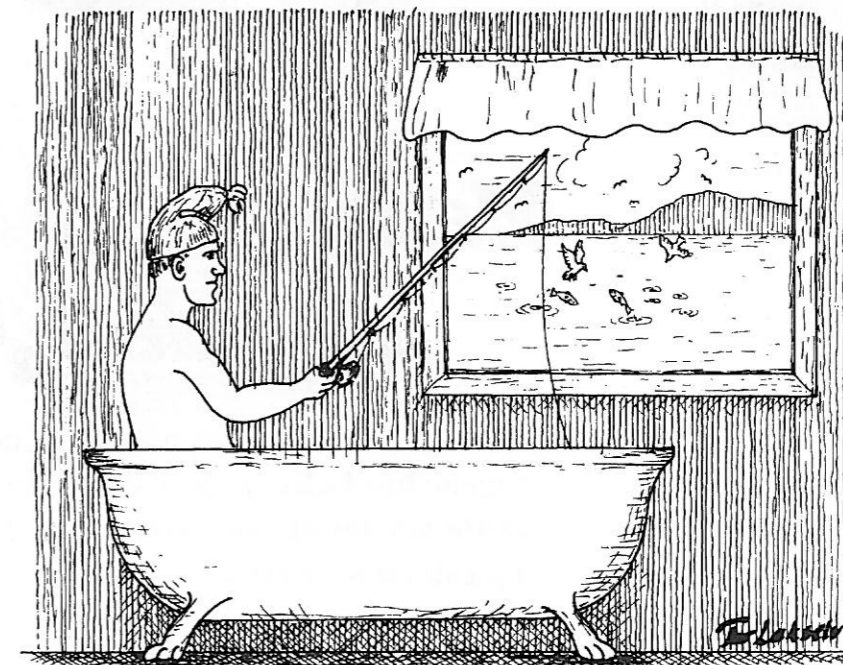
festmiljøet. Etter kvart hadde det blitt meir og meir fest, før han hadde funnet tilbake til Jesus. «Og syndene deira og misgjerningane deira vil eg ikkje meir koma i hug.» (Heb 10,17) Deretter begynte han å formane om kva ein ikkje måtte gjere. Og budskapet var: Gå ikkje der du kan treffe på fristelser eller ufrelste som kan

ste på nåke vis. På dette tidspunktet begynte temperaturen å stige faretruande i meg. Eg var meget irritert. Så begynte han å snakke om at vi er menneskefiskarar. «Fylg meg, så vil eg gjera dykk til menneskefiskarar.» (Matt 4,19) Da var det rett før eg gjekk ut av mitt gode skinn. Sat ikkje Arild fra Sunnhordland-avdelingen ved sida av meg, hadde eg gått rett gjennom telttaket.

Hvis du vil fiska, går du til ei elv eller ein sjø med vill fisk (les ufrelste) og ikkje til eit oppdrettsanlegg (les menighet) der fisken er under kontroll. «Det er ikkje dei friske som treng lækjar, men dei som har vondt! Eg er ikkje komen for å kalla rettferdige, men syndarar til å venda om.» (Mark 2,17) Så la oss

ikkje fiske i eit badekar eller i eit oppdrettsanlegg, men ta med oss fiskeutstyret (les Den Heilage Ande) og gjere storfangst der villfiskene er. «Gå difor ut og gjer alle folkeslag til læresveinar, med di de døyper dei til namnet åt Faderen og Sonen og Den Heilage Ande, og lærer dei å halde alt det som eg har bode dykk. Og sjå, er er med dykk alle dagar så lenge verda står.» (Matt 28,19-20)

Vi i Holy Riders har eit hav fullt

av vill fisk foran oss. «Grøda er stor, men arbeidarane få.» (Matt 9,37) Husk at havet består av mang ein fisk fra den finaste laks til den styggaste breiflabb, og at mang ein ufisk kan bli den finaste delikatesse. Men ingen fisk blir ei delikatesse uten den rette foredling. Kvar sort treng forskjellig foredling.

Det finnest altfor mange fiskarar (les kristne) i dette landet som er fornøyd med oppdrettsfisk og torskepinner i staden for å søka villfiskene. «Heller ikkje kveikjer nokon eit lys og set det under ei skjepp, men i staken. Då lyser det for alle som er i huset.» (Matt 5,15) I Power nr 5/98 stiller Marianne Mellingen seg eit sjølvgranskande spørsmål. Kvifor har hu venta so lenge før hu reiste på treff? På Trollrally var det også nåkre

som tok steget og var på sitt første treff. «Kast difor ikkje bort frimodet dykkar, som har stor løn!» (Heb 10,35)

Husk at det kan vera agn som freistar meir enn det vi bruker. Men det hjelper ikkje å slå etter dei med fiskestanga. Det vil berre skremme. La dei nyte det agnet (f.eks. alkoholen) uten å fordøme dei, «Det er ikkje noko utanfor eit menneske som kan gjera han urein når det kjem inn i

han. Men det som går ut frå mennesket, det er det som gjer mennesket ureint.» (Mark 7,15), for kvar gong du kaster ut vil dei smake litt på ditt agn også. Ein gong kan det vere at ditt agn frister mest. Ver tålmodig. Når det biter må ein dra sakte inn slik at snøret ikkje ryker. Og når ein har fått fangsten i land, må ein huske på å foredle fangsten så den kan bli den fineste delikatesse.

For deg som er fersk og ikkje har fisket før, gå ilag med nåken som har erfaring slik at dei kan vise kossen agnet skal festes på kroken.

Så bruk no vinteren til å samle alt det fiskeutstyret du kan. Det kommer ein ny sommer og ein ny fiskesesong. Men husk du kan møte regn og uver (fristelser), så husk å vere riktig kledd (Guds fulle rustning / Blodets beskyttelse) og ver alltid berett.

I minde vi venter på sommaren vil det oppstå nokre mindre ansamlingar av villfisk (les mc-festar) der du kan prøve fiskelykka. Så la oss samles med kvar ein fiskestim for å prøve fiskelykka.

Skitt fiske.
Helsing Knuti

Redaktørens gas leak

Alt
annet er
uvesentlig

Heisan, når jeg skriver dette sitter jeg på et tog på vei gjennom Tyskland i litt over 250 km/t mot München. Vi skal på Internot 98, en av verdens største utstillinger for motorsykler og relaterte produkter. Jeg sitter og tenker over hva denne mc-sesongen som har gått har gitt av opplevelser. Personlig har denne sommeren gitt meg mye å tenke på.

Hva vil vi med Holy Riders? I klubben vår finnes det mange meninger om det meste. Alt fra viktigheten av å tilhøre en menighet til det å etablere egne mc-kirker. For ikke å snakke om årsmøtet og statuttene. Kan vi bare få det eller det inn der, ja da er vi bedre rustet til å møte hverdagen ute blant hednigene vi er kalt til å lede til Gud. Dersom dette er den rådende oppfatninga er Holy Riders på full fart til å bli et maskineri og ikke en åndelig bevegelse.

Nå skal jeg ikke følge denne tankerekken noe særlig lenger. For bildet av Holy Riders er heldigvis mer nyansert enn som så. Klubben består av så mange forskjellige mennesker. Med spesielle gaver gitt av Gud, kombinert med menneskelige evner som blir brukt til nytte for «Gud og hvermann». Se bare på kaffeteltet, et prosjekt inspirert fra Anne og Alfreds opplevelser fra oppholdet deres i Sør-Afrika. Et enkelt opplegg som funker fordi folk tenner på ideen om å evangelisere på en anderledes måte.

Og vi har vært synlige. Ikke bare på treff. Oslo-avdelinga har hatt kombinert kaffetelt og brukstend på Ekebergmarkedet i år. Noe jeg er sikker på vil gi ringvirkninger. Av selvsyn så jeg fra der AmC hadde stand at kontakten var til stede mellom våre og de som kom innom. Og jeg tror ingen som så denne standen gikk forbi uten å mene noe om de som stod der og hva de forsøkte og formidle. «Jesus lever» plakatene talte sitt eget språk. Kjempebra. Vi trenger å komme inn på nye arenaer, og treffe mc-folk på andre steder enn på vanlige treff og fester.

forts. side 15...

Prez Erik fra Southern Comfort og «Kaffetelt-Sunniva». Sunniva var overveldet over velvilligheten og hjelpsomheten fra arrangørene. (Foto: Anne Skaia)

Mandalstreffet ...endelig!

Endelig skulle jeg komme meg på treff. Endelig fikk vi plassert ungene hos besteforeldre og kunne dra begge to. Endelig. Dette var første «ølle-treff» som Merete skulle være med på siden over ett år siden, hun var både spent og litt urolig over dette. Jeg lasta sykkelen, for tiden en 1100 Goldwing Aspencade, med det vanlige utstyret. Merete kjørte til Grimstad og leverte Frederik og Flemming. Om sider kom vi oss i salen begge to med kursen mot Mandal.

Samling på Mandalstreffet. (Foto: Anne Skaia)

Tekst: Frants Ellingsen
Foto: F. Ellingsen / Anne Skaia

Mandal, ja, i følge treffkalenderen til NMCU skulle treffet være på samme sted som vanlig. Merete hadde hørt noen rykter om at det var flyttet. Men hvor til, det var ikke klart. Så jeg stoppet ved avkjørselen inn til den gamle treffplassen og fant fram Treffkalenderen igjen. Heldigvis stod det et telefonnummer der, og jeg ble opplyst av en som helt sikkert hadde sagt det samme tusen ganger tidligere den dagen, at treffet var flyttet til Lindesnes. Hæ??? Det var jo et stykke unna da, minst 5 mil! Jaja, en ekte motorsyklist ser på noen mil ekstra som en bonus, så vi kjørte bare videre sørover. I mitt stille sinn hadde jeg i grunnen vært litt misfornøyd med Mandals-treffet tidligere, det var jo så kort vei dit fra Kristiansand.

og fikk satt opp teltet rett foran scenen der det stod et digert lydanlegg. Her skulle det nok bli livat til natta, tenkte jeg. Holy Riders gjengen var på plass og det hadde visst vært innom over 20 stykker bare fra avd. Kristiansand i løpet av helgen. Vi gjorde oss tydelig bemerket så mange som vi var fra alle avdelingene. Aage Håskjold fra Åseral fikk prisen for eldste deltaker på treffet. Selv om HR var største klubb, fikk vi ikke den prisen. Vi telles opp avdelingsvis, så vi får kanskje overveie om vi skal la vær å skrive avdelingen ved innmelding?

Per Knutsen fra avd. Kristiansand hadde lånt med seg en Goldwing til treffet som han tenkte å kjøpe. Da jeg viste ham trikket med å få vindskjermen klar og skinnende, tok han helt av og gnikket og gned på den i neste to timer. Tror han brukte halve boksen med Møbelpolish og resten av tørkerullen min på den vindskjermen. Snakk om å dyrke avguden sin, tenkte jeg for meg selv...

Takk til arrangørene

Sunniva Sandsmark hadde tatt med seg Kaffeteltet og fått lov til å plassere det oppe ved kioskområdet. Det var første gangen jeg skulle delta på et treff med teltet som møteplass. Arrangøren, Southern Comfort MC og Lindesnes MC, hadde vært utrolig hjelpelige og tatt imot oss med åpne armer. De var flere ganger bort i teltet i løpet av helgen og spurte om det var noe de kunne gjøre for oss. Hjertelig takk til dem.

Vi hadde en samling på lørdagen i teltet for HR hvor vi delte litt fra Bibelen og bad sammen. Det er virkelig sterkt å kunne sitte på et treff og samle oss i bønn for det som skal skje i løpet av dagen. Vi bad for hverandres behov og

la hendene på dem som ønsket det. Skikkelig oppladning til kveldens innsats.

Stereo og cruise-control

I løpet av lørdagsnatten fikk jeg forresten tilbudet fra Hansen! om å prøvekjøre hans nyervervede Harley-Davidson Ultra Electra Glide med alt utstyr, anskaffet til en pris av over halvdel av det jeg kjøpte huset mitt for i sin tid. Det tilbudet tok jeg i mot, med blanke øyne og Evo-vibrasjoner i røsten. Jeg anser meg for å være litt vant til å kjøre H-D

Samtalen gikk inne i kaffeteltet. (Foto: A. Skaia)

Tydelig bemerket

Veien til treffet ble mer og mer svingete etter avkjørsel fra E39. Gullvingen er vel ikke akkurat kjent som en Ducati-killer i svingene med to voksne og fullastede vesker, det ble til at jeg kjørte veeeldig rolig utover mot Spangereid. Hun bakpå utbrøt midt i en sving hvor jeg subbet med alt som kunne subbe: "-Å, tenk for en deilig vei dette hadde vært å kjøre med en motorsykel!" Hmmm, temmelig spydig karakteristikk av kjøretøyet, ikke minst når hun noen km før hadde klaget over at det gikk for fort i svingene. "-Skal det gå seinere nå, så får du ta bussen", slang jeg tilbake og fikk stengt igjen klappingen fra baksetet.

Omsider kom vi oss da til treffplassen

etter å ha eiet en selv (snufs...), men dette var skremmende og annerledes. Det lyste mot meg i knapper og lys for alskens funksjoner. Stereo og cruise-control og elektronisk innsprøytning og høyttalere i baug og akter. Jeg startet Dyret, og jo, det rista i kjent stil; så jeg kom meg da ut på asfalten etter hvert og ratta noen kilometer. Men jeg turte ikke røre en eneste knapp av frykt for å kjøre i grøfta mens jeg justerte ett eller annet...

Forskjellen denne gangen

Hele helgen var det folk innom for å få seg gratis kaffe og slå av en prat. Noen skulle bare ha litt å drikke, andre var søkende og brukte kaffetørsten som et påskudd for å få i gang en samtale om de Himmelske verdiene. Utover natta var en del ganske påseilet av de som stakk innom, én sovnet innerst i teltet, en annen ville ikke slippe taket i noen av oss og bare spurte og grov om Gud & Jesus & sånn. Dette er velkjent dette for de fleste som har vært på noen treff, forskjellen denne gangen var at vi hadde et sted hvor vi kunne samles og hvor treffets deltakere visste de kunne møte oss. At det er bruk for oss på treffene og at kaffeteltet er effektivt, det står veldig klart for meg etter dette treffet. Takk til Sunniva for at hun står på med teltet.

Og alle var enige om at det hadde vært en fin tur. Amen.

Hilsen Frants Ellingsen,
avd. Kræsiansann

Per Knutsen hadde lånt med seg en Goldwing på treffet.... (Foto: Frants Ellingsen)

Sentralstyret informerer

Her kommer litt informasjon om hva styret er opptatt av for tiden:

Vi har begynt på årsmøtesaker

- Det jobbes med en bedre modell for sentralstyret. Det er foreslått å dele opp i et styre og en arbeidsgruppe slik det er gjort f.eks. i Oase-bevegelsen. Dette vil gjøre oss mer effektive og vil sette styret i stand til å tenke mer langsiktig istedenfor å behandle en masse «må-saker» som opptar mye tid, men som også må gjøres.

- Handlingsplan for styret, med forslag til konkret årsplan for Holy Riders i 1999.

- Evaluering av evangeliseringsarbeidet må med på årsmøtet. Avdelingene bør slippe til med innspill og ideer som kan spres til andre. Eksempler:

- * Kaffeteltet
- * Aust-Agder-treffet
- * Spesialnummeret av Power (til alle mcc)
- * Avdelinger med spesielle oppgaver: fengsels-

besøk, nyttårsfest, vårmønstring, Øyeren rundt, vårmarked, fester, messe,...

PS! Frist for saker til årsmøtet-99

Neste Power (nr 7/98) har deadline 1. november og kommer ut i desember. Dette nummeret vil bl.a. inneholde 1. innkalling av årsmøtet. Frist for innlevering av saker til årsmøtet er 31. oktober, og sendes til John Gunnar Kogstad, Nordås 12, 4890 GRIMSTAD.

Pilegrimstreffet-98 er evaluert

Vestfold v/treffsjef Arnstein Sanne har levert en rapport. Treffet var uvanlig godt velorganisert, flere nye ideer ble prøvd, ikke bare oppgatte spor. En standardheving av treffet også med tanke på kiosk og toaletter. Her var mye bra! Pilegrimstreffet bør ha klarere definert fra sentralt hold hvilken målgruppe treffet er for. Sentralstyrets mål med pilegrimstreffet er påfyll og inspirasjon for HR til å gå ut i mc-miljøet. Det er flere i HR som er opptatt av familiearbeid også. Her kan det bli mye spennende.

Opplæring i HR

Både av ryggmerkebærere, spesielt nye, utrustning til tjenesten, og opplæring av avdelingsledere og medlemmer. Med mer bevisst satsing har vi tro på å nå lenger ut i mc-miljøet. Det jobbes også med en som kan inneha et overordnet **åndelig ansvar i styret**, som kan ha som hovedmål å tenke helhetlig og strategisk og lede klubben i ønsket

retning.

Nord-Norge-tur til sommeren?

Ide om en reiserute hvor folk kan koble av og på underveis ettersom det passer. HR er lite kjent blant mc-folk nordpå, vi trenger å bli synlige. Turen legges innom treff og evt. klubber underveis. Vi foreslår start i Trondheim, ca 1. helga i juli og 4 uker fram. Dette skal være fastlagt til årsmøtet slik at folket kan planlegge ferien.

Ny avdeling i Lofoten

Jon Inge Hanger fra styret og Karl Oskar Hovde fra Trøndelag var oppover første helga i september. En ble frelst på lørdagskvelden og de er nå i oppstarten ca 20 medlemmer!!! Det rører seg litt et par andre steder i landet også. Foreløpig legges disse under eksisterende avdelinger, med tiden kan det modnes at de bør bli egne avdelinger. Dette kommer vi tilbake til.

Holy Riders MC i Tyskland

Mondo er gått i gang med å etablere HR i Tyskland. Han har ikke fått nei, selv om han mangler ja. Klubbene dekker seg bak hverandre «Det er ok for oss hvis det er ok for de andre». Mondo har blitt kjent med 2-3 kristne motorsyklister som kjenner mc-miljøet godt, og som sannsynlig vil være med i oppstarten av HR i Tyskland. Mange bønner er til nå blitt hørt, fortsett å be!

John Gunnar Kogstad
Sekretær

«Det er utrolig spennende å stå i ledelsen for Holy Riders og legge føringer for hvordan klubben skal se ut i framtiden. Stiller du til styret, tror jeg ikke at du vil slite deg ut og bli helt tom, men du vil finne det inspirerende og spennende, samtidig som en er nødt til å gjøre et stykke arbeid.» President Harald Vatne

Etterlysning!

Årsmøtet 1999 nærmer seg med stormskritt. Valgkomiteen søker villige medlemmer som ønsker å gjøre en jobb for Jesus gjennom Holy Riders mc-club.

Årsmøtet skal velge inn
President og styremedlemmer.

Angi deg selv eller en du mener passer godt.
Gi beskjed snarest mulig til valgkomiteen.

Torill og Svein-Morten Takvam
Takvamvn. 50
5234 GARNES
TLF: 55 24 37 71

Kristninga på Bømlo fortset

Brev fra avd. Sunnhordland

I vår feira Holy Riders avd. Sunnhordland fem års jubileum med brask og bram. Folk vart kalla inn frå både nord, sør og aust for å få litt volum på festen. Sidan avd. Sunnhordland har hovudsete på Bømlo - der Olav Trygvason kom seglande inn for 1001 år sidan, for å kristna Noreg - føler me eit visst ansvar til å oppretthalda denne tradisjonen. (se bilete)

Trauste Sunnhordlendingar i fotspora at Olav Trygvasson, som kristna folket om så med vald. (Bjørn Kåre Kaslegard og Kurt Jansen, begge m/ryggmerke.)

Tekst/foto: Ingvild Kaslegard

Olav - som me kallar han - for rundt og herja og brende - og me prøver å både herja og brenna som kristne. Dette er ikkje så lett gjort, som det er sagt. Å erje...jaja, det er så greit. Men å brenne som kristne..... vel, det er verre.

Det er så mykje me skulle ha gjort meir av, og betre. Me skulle ha vore flittigare til å besøkje våre vener i bikerklubbar, me skulle ha vore på fleire treff, me skulle ha vore rundt og besøkt menighetane rundt oss for å informera om kven me er, og bedt dei om forbøn, me skulle ha gjort noko for ungdommane rundt oss..... Me skulle ha vore meir ute og brennt meir - kjensla er ikkje til å ta feil av. ME STREKK IKKJE TIL.

Få fyr

«GÅ UT...» står det i Matteus. Det er noko av essensen i Holy Riders sitt mål, og er enormt viktig. Men det me ofte gløymer er at dette kjem som nummer to i rekkja. Det viktigaste for oss er å setja oss på Gud sitt fang og ta imot, verta fyllt opp. Me må ha drivstoff, næring eller påfyll. Kall det det du vil. Men utan dette går me ut og gjer eigne gjerningar, ikkje Gud sine.

«For av nåde er de frelst, ved tru. Det er ikkje dykkar eige verk, men er Guds gåve. Og det kviler ikkje på gjerningar, så ingen skal rose seg. For me er Hans verk, skapte i Kristus Jesus til gode gjerningar som Gud føreåt har lagt ferdige, så me skulle ferdast i dei.» Ef 2,8-10

Me skal gå ut, fordi Gud sender oss. Hvis me går ut for å prestera noko på Guds vegner, vert me ikkje gode representantar for HAN.

Så folkens... la oss tusla oss opp mot korset og sjå at alt er ferdig for oss. Vår einaste oppgåve då er å setja oss på Hans fang og FÅ FYR..... - så setja oss på syklane å kjøyre ut.

Vi har
giftet oss!

Ingvild Stautland og
Bjørn Kåre Pedersen
blei 4. juli i
Bremnes Kyrkje
Ingvild og Bjørn Kåre
Kaslegard.

Holy Riders
gratulerer!

Huskelappen!

Julebordet -98
Blir i Mysen 27.-29. nov.

Sted: Eidsberg Grendehus i Mysen.
Pris: kr 350,-. Påmelding skjer ved å betale
vedlagte giro i bladet.
Påmeldingsfrist: 1. november!

Hva skjer? Det blir varm mat fredag kveld/natt, og selvfølgelig skikkelig julemiddag på lørdagen (kvalitet og mengde garanteres av Torgeir!). En lokal forkynner kommer lørdag. Gudstjeneste i Mysen kirke søndag formiddag. Overnatting skjer i gymsal tvers over veien for grendehuset. Ta med sovepose! Frokost søndag. Kiosksalg. Utlodning. I løpet av helga blir det god tid til sosialt samvær. De som vil kan besøke det nye klubbhuset til avd. Indre Østfold.

Veibeskrivelse! Fra Oslo: Følg E-18 sørover mot Askim/Stockholm. Skiltet fra Momarkenkrysset (ca 55 km fra Oslo S). Fra Moss: Følg skilt til Elvestad. Ta E-18 sørover mot Askim/Stockholm.

TA MED EN VENN OG VÆR VELKOMMEN TIL INDRE ØSTFOLD!

Til England igjen på EMC-treff

Forrige EMC-treff i England i -92 glemmer man ikke så lett. Det var da jeg og Alfred var på bryllupsreise med 27 sykler og 44 hellige ryttere fra Norge. Og det var ikke bare bare.... Daværende prez Jon Inge Hanger kolliderte med en sivil politibil, fordi han trodde bilen kjørte på feil side... Gisle Tovslid veltet i en avkjørsel, for den kom så brått på.... For ikke å snakke om da 27 sykler var på vei inn i en rundkjøring feil vei... Alt dette er ufattelig å tenke tilbake på. Jeg husker at Gud hadde gitt oss et ord før vi reiste: «For han skal gi sine engler befaling om å bevare deg (*Holy Riders*) på alle dine veier.» (Salme 91,11) Og det gjorde Han sannelig.

litt på kvelden før vi la oss. Joe viste oss de tre syklene sine som han hadde parkert inne i stua. Uthuset var ikke noe sted, for der var det rotter. Det var sjelden Joe kjørte sykkel, for han hadde store plager med psoriasis. Han viste oss huden på armene som var tørr og sprukken.

Neste morgen våknet vi opp til lukten av engelsk frokost som ble servert oss; speilegg, bacon, pølse, og toast. Før vi skulle reise, spurte vi om vi kunne få be for Joe. Noen av oss kjente for dette kvelden før, da han viste oss de sprukne armene sine. «Helst ikke,» sa Joe. Det var litt trist at han ikke

En perle av et sted

Med et håp og en bønn om fint vær og et inspirerende EMC-treff kjørte vi i land på engelsk jord onsdag 5. august kl 18.30 etter 17 1/2 time på ferja. Vi var seks i følge fra Kristiansand; Petra Winkler og Hannes Frischknecht fra Sveits, Sunniva og Tormod Sandsmark og Anne og Alfred Skaiå. Denne kvelden ble det 120 km på oss, før vi fant en campingplass. Vi befant oss i Yorkshire Dales, en perle av et sted for landeveis-kjøring på mc. Det gikk i berg og dalbane på smale og svingete veier uten trafikk. Denne kjøreopplevelsen viste seg å bli den deiligste på hele turen.

Biker Café

Tordag fikk vi faktisk litt regn, så vi tilbragte det meste av dagen på sykkelen. Da vi passerte Lincoln utpå kvelden begynte vi å se etter en campingplass. Det var ikke lett å finne. Plutselig fikk Tormod øye på et skilt som det stod *Biker café* på. Vi svingte inn der. På et øde sted kom vi til en stor hall hvor det var sykler både utenfor og inne. Mest R-sykler. Alfred ble ikke lite interessert da han fikk høre at det var racingbane like i nærheten. De hadde *Biker café* hver torsdag. Vi fikk oss en kopp te - uten melk - og spurte etter en campingplass. Det kunne vi bare drømme om, ble vi fortalt. Men det gikk ikke lenge før vi fikk tilbud om å campe i hagen hos noen som heter Mary og Joe.

Det manglet ikke på hjerterom og gjestfrihet i det hjemmet. Vi satt og snakket

ville. Da vi var klare for å dra, fikk ikke Tormod start på sykkelen. Han hadde hatt litt problemer med dette kvelden før. Da tilbød Joe seg å ta den med i van'n til Lincoln, og kontaktet en kamerat på et verksted. Det viste seg at han som fikset sykkelen hadde vært på Chopper Club-treffet i Kristiansand i

fjor. Verden er ikke stor.

Gjensyn

Endelig ankom vi EMC-treffet, i år arrangert av CMA U.K. Været var strålende og vi fikk tropevarme hele helga. Gøy var det å treffe venner fra Holy Riders og Repent og folk fra andre kristne klubber i Europa som vi knapt ser en gang i året. Herbie Shreve (president for CMA USA) var ikke til å ta feil av. Vi ante ikke at han skulle være der. Sønnen Randy var også med. Så var det spesielt å møte folk i den kristne

kveld denne første kvelden på treffet.

Lørdagsbegivenheter

Lørdag var det fellestur i distriktet og inn i sentrum av Norwich hvor vi parkerte ved katedralen og tok en spasertur på byen. Tiden ble knapp før vi endelig fant et spisested, en fransk restaurant. Arne Haakon Johnsen fikk absolutt ikke den retten han hadde bestilt. Den hadde derimot gått til nabobordet, hvor Sigbjørn Harbo og Jarle Bergsagel satt. Ja, det er ikke lett når vi fikk forskjellig kelter for hver gang vi spurte om noe. Alfred syntes å bli den som var mest fornøyd på vårt bord. Han bestilte bare en forrett: Adebryst.

På ettermiddagen var det leker. For å nevne én, så gikk den ut på samme prinsipp som tautrekking bare at her var bilgummislangler knyttet sammen. Det som i alle fall er helt sikkert er at avdeling Nordhordland har en muskelmann iblant seg. Og det er Bengt Risøy. På EMC-treffet beviste han at han har en utholdenhet og styrke uten like. Bengt og konkurrenten stod *standby*. Heiagjengen stod med, men finalen ble avlyst da det endte med oppkast...

På kvelden var det konsert. Et ikke-kristent band spilte. Nå skulle vi bare ha det gøy og danse, for den som ville det. Ja, det var bare å slå seg løs og hive seg utpå. (se bildet nedenfor)

Seint på kvelden hadde vi en «norsk-amerikansk-samling» ved teltene våre. Kaffe ble kokt på primus og hjemmelaget amerikanske muffins ble servert av Gary og Deborah Parker som kom fra Tyskland. Vi delte vitnesbyrd og ba sammen. Måneskinnet lyste opp teltplassen.

Belgia neste

Søndag var det avslutningsmøte og Alan Lowther (president for CMA U.K.) talte. Han sa at Gud hadde gitt ham en visjon der han så de kristne klubbene i europa stå enda tettere sammen i arbeidet med å nå ut i mc-miljøet med

gledesbudskapet om Jesus - verdens Frelser. Vi skilte lag etter ei inspirerende helg. Noen skulle hjem. Andre skulle videre på ferie, slik som Alfred og jeg. Gud var med oss, og velsignet Englands-turen. Kanskje vi sees igjen på EMC-treffet i Belgia neste år.

Kjell Arne Gilje (t.v.) og Tormod Sandsmark (t.h.) i fullt nedbrekk...

bikerklubben *Knights of Antioch* som holder til i Sør-England. Jeg hadde bare lest om klubben og hatt litt brevkontakt med dem. (Se historien bak *Knights of Antioch* i spalten til høyre.)

Det ble en sterk og gripende lovsangs-

Heiagjengen fra Norge.....

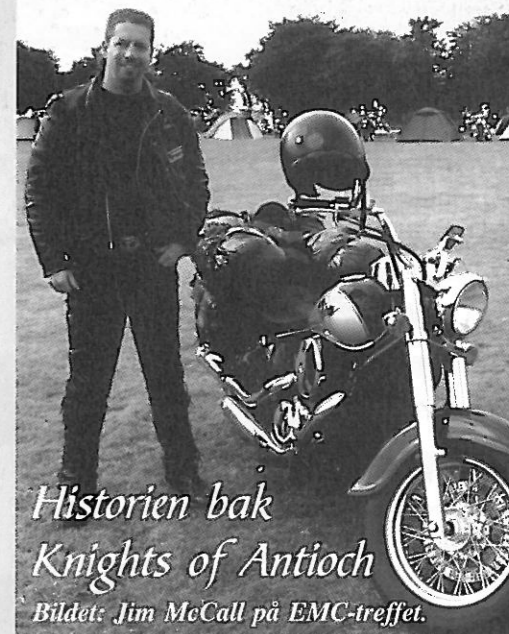
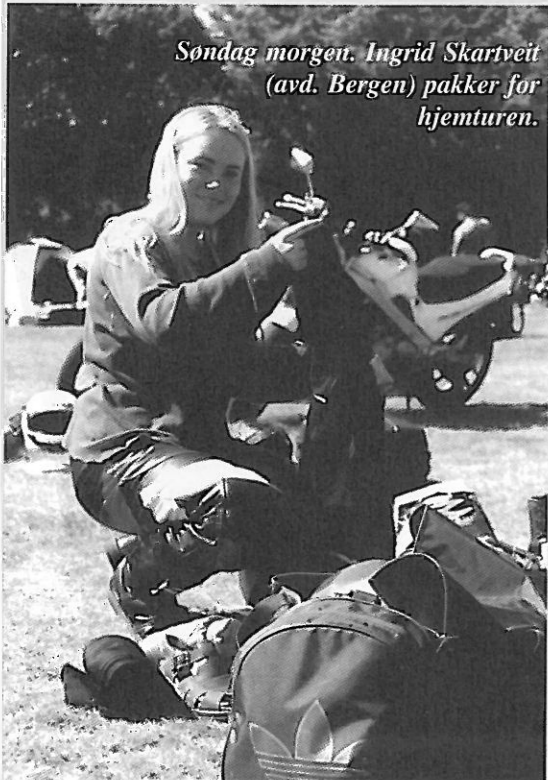

Englanskartet lå klart på toppen av tankveska. Vi stod i kø på kaien i Stavan-ger og ventet på ferja til Newcastle. Målet var EMC-treffet i Norwich. En mann i bilen ved siden av meg rullet ned vinduet og sa: «Hva gjør dere med de der framme?» «Hvem da?» spurte jeg. «Hells Angels!» «Å, de bare ber vi for,» datt det utav meg. Mannen bare så rart på meg, og rullet opp vinduet igjen.

Tekst: Anne Skaiå

Foto: A.Skaiå/Sunniva Sandsmark

Søndag morgen. Ingrid Skartveit (avd. Bergen) pakker for hjemturen.

Historien bak *Knights of Antioch*

Bildet: Jim McCall på EMC-treffet.

Klubben *Knights of Antioch* ble opprettet i 1993 av en liten venne-gjeng som likte «bikerbroderskapet» og kameratskapet som en selektiv klubb kunne tilby. Kriteriene for å bli medlem var at du måtte kjøre sykkel over 400cc, ha bikerinteressen og bli godkjent av alle klubbens medlemmer.

Klubben vokste stadig, men i mai 1995 skjedde det noe som fikk klubben til å endre profil fullstendig. Jim McCall, presidenten av klubben, og Georgina, sekretæren, som på den tid var kjærester, ble kjent med Jesus. Utfrielsen de opplevde gjennom det å bli frelst fikk dem til å endre livsstil (de ble gift), og for de andre klubbmedlemmene var det umulig å ikke la seg prege av det som skjedde. En etter en ble omvendt og klubben begynte steg for steg å bevege seg inn i en menighet. I desember 1995, med hjelp fra bl.a. pastoren i *Torquay Living Waters Assemblies of God Church*, ble det bestemt at klubben skulle gå fram med nye mål og medlemskapskriterier og forandre klubben til en kristen biker klubb. Nå har de som mål å oppmuntre og hjelpe kristne bikere til å bli bevart i troen, proklamere budskapet om Jesus Kristus, og utføre Guds misjonsbefaling som står i Markus 16,15-20 og Matteus 28,18-20.

Kriteriene for å bli medlem nå er: Å ta imot Jesus Kristus som Herre og Frelser, å kjøre motorsykkel (Du kan enten være en biker som er blitt kristen, eller en kristen som kjører motorsykkel.), så må du være villig og istand til å følge klubbens formål.

Klubben samles til møte hver fredag kl 20.00 i *Living Waters Church* (Babbacombe Road i Torquay). Vil du vite mer kan du se på internet: <http://web.ukonline.co.uk/t.english/koa/>

Aust-Agder-treffet

En helg som fortonte seg som et eneste langt bønnesvar

Aust-Agders heteste par, Anne og Hasle.

Gjennom et drøyt halvår før treffet skulle være, kom vi i treffkomiteen jevnlig sammen for å planlegge og tilrettelegge treffet på best mulig måte for deltakerne. Èn ting vi raskt fikk bestemt var at dette skulle være et treff med Jesus i sentrum. Et treff der mennesker kunne få et møte med vår Herre og Frelser.

Tekst/foto: Jon Tønnessen

Vi engasjerte et band fra Kristiansand som til dags dato ikke har noe navn. Første gang vi fikk høre dette bandet var på et besøk hos avdeling Indre Agder. Vokalisten Miriam er datter til Aage Håskjold fra denne avdelingen. Hun har en stemme og en frimodighet for Kristus som man bare kan ta av seg hatten for. På Aust-Agder-treffet lørdag kveld sang hun alt fra de trauste gamle norske salmer til hiphop og rock. Under konserten hadde hun både bønn og skriftlesing, noe som gjorde sterkt inntrykk på mange av treffdeltakerne.

Ny rekord

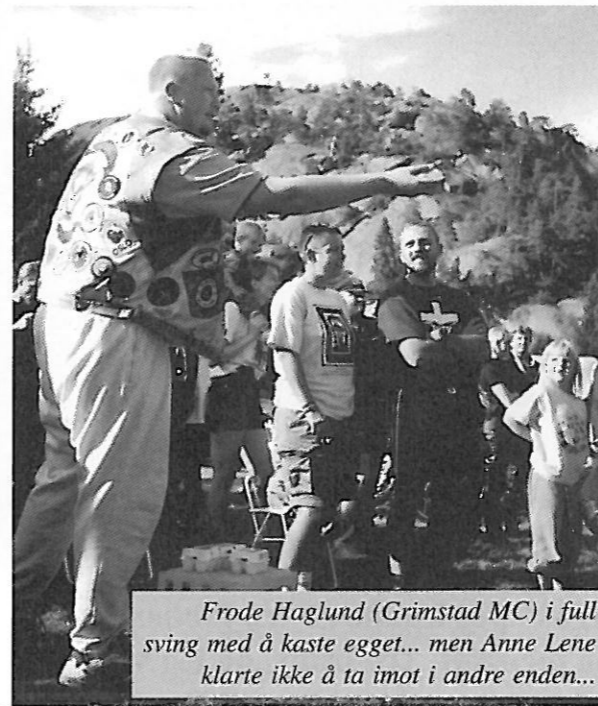
Treffet samlet rundt 200 deltakere. Det er ny rekord. Vi hadde lagt stor vekt på bønn, både før og under treffet, og de tingene som vi har bedt om har gått i oppfyllelse. Hele arrangementet gikk så smertefritt som det over hodet lot seg gjøre. Været var av det fineste vi har hatt i sommer og bare blide ansikt var å se.

På lørdag var det tid for treffleker og premieutdeling samt loddtrekning. Vi var på forhånd rundt og tigget premier fra butikker i Arendal og Grimstad. Vi møtte en utrolig velvilje til å gi, så premiene ble både mange og fine. Det var alt fra høytrykkspyler til kjørefjakker, regndresser, cd-spiller og mye mer.

Trekke seg litt tilbake

Utpå ettermiddagen og videre utover kvelden hadde vi samlinger hvor vi ba for treffet og det som skulle skje. Det skulle igjen vise seg at disse samlingene er gull verdt for vårt virke blant deltakerne. Samtaler med deltakere både utenfra og i egne rekker viser at vi har en viktig oppgave. Det å kunne fortelle en som ikke har møtt Jesus ditt personlige vitnesbyrd, setter tydelige spor hos et menneske. Og det å kunne trekke seg litt tilbake etter en samtale for å be for den personen du nettopp snakket med istedenfor bare å fly videre til neste, er noe jeg tror er ufattelig viktig. Da kan du gå til Jesus og be om at de små frøene som er sådd må få begynne å virke i personens hjerte. Veldig ofte kommer denne personen tilbake for å høre mer senere på kvelden.

På dette treffet oppdaget jeg noe nytt når det gjelder det å samtale med folk på treff. Det er ikke alltid at det er de utenfor egne rekker som du blir minnet om å prate med. Jeg satt i samtale med ei jente og opplevde at det å kunne sitte å lytte til hennes sorg og angst og ikke si så mye, men bare være der, ga meg en god styrke fra Gud. Han minnet meg om at jeg også måtte være der for de enkeltmenneskene i Holy Riders som trenger en å prate med, en skulder å gråte på eller rett og slett bare en venn å dele

Frode Haglund (Grimstad MC) i full sving med å kaste egget... men Anne Lene klarte ikke å ta imot i andre enden...

Treffkomiteen, som har bestått av Lisa Tjomsland, Otto Pedersen, John Gunnar Kogstad og Jon Tønnessen, takker alle i avd. Aust-Agder for velvilje og innsatsvilje ved arrangering av Aust-Agder-treffet-98.

noe med. Jeg tenkte som så at hvordan skal jeg klare å ta meg av menneskene ute på plassen, hvis jeg ikke kan ta vare på en av mine egne som har det vondt?

Et treff for alle mc-klubber

Hvis jeg skal si noe negativt om dette treffet, må det være at det kommer altfor mange Holy Riders, og disse har en tendens til å klikke seg sammen. De som kom fra andre klubber var det stort sett Aust-Agder-avdelingen som måtte ta seg av. Det er hyggelig at Holy-folkene finner veien til treffet og dere er hjertelig velkommen, men til neste år så kan dere ta med dere venner fra andre klubber. Vi arrangerer et treff for alle

mc-klubber og ikke et Pilegrimstreff nr. 2.

Verdig avslutning på en helg til Guds ære

På søndag hadde vi arrangert et møte med Rino Rudslid som taler samt et lovsangsteam fra Filadelfia i Arendal. Rino talte om dette med å komme nærmere inn til Jesu kjærlighet, og ikke som mange av oss som sier som så at vi har det greit her vi er, vi klarer oss greit på egenhånd. Er Jesus bare en vi tyr til når det begynner å røyne på? Rino delte også tanker og opplevelser fra fengselsbesøk som gikk på dette at alle ting kan legges i Herrens hender. Ingenting er for lite og ingenting er for stort for vår allmektige Far i himmelen. På slutten av møtet inviterte han frem til forbønn. Flere kom og bøyde kne for Herren og dere bønnebegjær ble bedt for av Rino og andre medlemmer av Holy Riders. Det var et sterkt møte hvor Den Hellige Ånd hvilte over plassen. Det ble en verdig avslutning på en helg til Guds ære.

For avdelingen, Jon Tønnessen.

Mitt vitnesbyrd

Jeg er ei jente på 30 år som har vært Holy Riders-medlem siden 1992. Jeg er tilknyttet avd. Nedre Buskerud, men jeg har ikke vært særlig aktiv. Dessverre. Grunnene til det er nok først og fremst at jeg er sjenert, har dårlig selvtillit og tør ikke ta kontakt med folk. Da er det ikke lett å bli kjent i miljøet. Jeg kjører heller ikke selv. Dette er et problem av økonomisk art, men jeg er en glad bakpassiter når noen en sjelden gang har plass. Jeg har aldri følt at min historie har vært noe å fortelle - den er vel bare en av mange. Men i dag fikk jeg en fornemmelse av at Gud ville jeg skulle dele den med dere gjennom Power.

Jeg har ikke vokst opp i noe kristent miljø. Min fritid bestod mest av festing og drikking og jeg var sterkt tiltrukket av det okkulte. Etterhvert ble det til at jeg eksperimenterte med satanismen når jeg var rusa, og syntes det var helt topp.

Sommeren 1992 var trist og kjedelig. Jeg skulle opp til eksamen til jul og satt mye og leste. En dag falt jeg og forstuet håndleddet, og da var sommeren fullkomment ødelagt. Min yngre søster og noen venner skulle på tur til Kragerø - på Skjærgårdsgospel. Uten at jeg kan forklare hva som skjedde. (Gud har nok hatt en finger med i spillet, tenker jeg), endte det med at jeg ble med. Jeg var overhodet ikke interessert i noen form for kristen kontakt og hadde min klare oppfatning av hvordan slike sammenkomster var. Nei, jeg skulle nyte solen, ølen og det glade liv, mens de andre drev med «hallelujagreiene» sine.

Sånn gikk det ikke. Gud jobbet hardt den helgen. Jeg ble med til festivalområdet fredag kveld for å myse litt -

«Jeg vil lovsynge Herren, for han er høy og herlig; hest og kriger styrtet han i sjøen. Herren er min kraft og min styrke, det var han som berget meg. Han er min Gud, ham vil jeg love, min fars Gud, ham vil jeg lovsynge. Herren er en stridsmann, Herren er hans navn.»
(2 Mos 15,1-3)

fremdeles totalt avvisende. Så gikk det slag i slag. Det som slo meg først da vi kom fram var sjokk. Det første jeg så var Holy Riders-vimpelen, motorsyklar og gutta i skinnklær og langt hår. Fra scenen dundret det rå heavy-metal. Dette var helt i min gate og jeg skjønte ingenting.

På lørdag startet vi med et morgenbad. Da opplevde jeg at min skadde hånd ble helbredet, men det forsto jeg ikke før senere. I løpet av dagen rakk jeg å forelske meg i Stavanger Gospelkor, og om kvelden havnet jeg på festivalområdet igjen. De andre ville at jeg skulle bli med og motta nattverd. Og det gjorde jeg. Kanskje fordi jeg ble styrt av Jesus, men jeg trodde jeg gjorde det for ikke å skille meg ut.

Under nattverden skjedde det noe. Klokkene var 23.00. Alle stod og sang «Syng lovsang hele jorden...» og presten som delte ut nattverden nærmet seg. Jeg skalv som et aspeløv. Da jeg mottok vin og brød begynte jeg å gråte - og jeg gråt lenge. Jeg husker bare at folk klappet meg, klemte meg, priste Gud og ba. Jeg forsto ingenting, men jeg visste at nå er jeg frelst! Jeg hadde blitt en kristen! Det første jeg gjorde da jeg «kom til meg selv» var å krype opp på haugen og melde meg inn i Holy Riders.

Takk Holy Riders som åpnet døren for

meg, og som har vært en klippe i mitt personlige kristenliv. Ja, for selv om jeg har vært aktiv - bl.a. har jeg gått på bibelskole (heia Grimstad - hilser til John Gunnar Kogstad, daværende menighetssekretær i Landvik) og vært medlem i menighetsrådet, sogar formann et år - så savner jeg et personlig kristent fellesskap og kristne venner. Kanskje det er derfor jeg skriver dette - et rop om hjelp? Vet ikke helt. Folk på min alder er gift, har barn og familie. Det er ikke lett å få venner da. Men jeg er barnslig - kanskje du skriver til meg likevel? Som et hint kan jeg nevne at jeg samler på kort/bilder av kirker. Håper jeg får noen kort i alle fall.

Til slutt vil jeg hilse til dere alle med disse ord: «Herren din Gud er hos deg, en helt som har makt til å frelse. Han gleder og fryder seg over deg og gir deg på ny sin kjærlighet. Han jubler over deg med fryd.» (Sef 3,17) Takk alle dere i Holy Riders for det dere har betydd for meg selv om vi ikke kjenner hverandre. Kanskje vi blir kjent?

...Hans nåde varer evig!
Hans kjærlighet er stor!...

Klemmer fra Heidi Kristin Skovgaard
(Adr: Lierstranda 89, 3400 LIER)

Lørdag kveld sang vokalisten Miriam (t.v.) alt fra de trauste gamle norske salmer til hiphop og rock.

Fra venstre: Bianca Brekke, Knut Bakklund og Sissel Kogstad.

Glimt fra Trollrally

Foto: Skaia

Tekst: Aage Håskjold (63) fra avd. Indre Agder

Klokka er tre på ettermiddagen. Det er fredag 28. august. Jeg kunne gå fra jobben en time tidligere enn vanlig. Årsaken var at jeg skulle på mc-treff, Trollrally, og jeg ville gjerne hjemom for å ta en dusj og gjøre siste finpuss før turen gikk videre til Fyresdal.

Jeg stanset på Hornnes for bensinpåfylling. Så gikk turen til Åmli hvor middagen ble inntatt. Det var få MC'er der, men mange hastet forbi. Turen gikk fint, og jeg var framme litt etter kl 20.00.

Det var massevis av sykler og mennesker på treffet. Spenningen var stor da jeg begynte å leter etter andre fra Holy Riders. Langt nede fant jeg flere kolonier, og jeg fant en nydelig teltplass på «øya» ved siden av «fellesboligen» til avd. Lyngdal. Min «enmannsbolig» ble liten i forhold. Det var så godt å se dem alle.

Litt senere ble kaffeteltet reist, og banneret kom på plass. Vi slapp å vente lenge før kjente og ukjente kom for å få seg en kopp kaffe og slå av en prat. Det var en sterk opplevelse å se hvor tillitsfulle og åpne de var. Det er lett å snakke med mennesker om det mest nødvendige i livet - om Guds frelse i Kristus Jesus - når vi lar dem føre samtalen og stille spørsmål etter sine behov. Da slipper vi å trenge oss på, men kan gå inn i de ferdiglagte gjerninger. Og være de som lytter og hjelper etter den nåde som Gud gir. Han legger ordene i vår munn, og hans ord skal ikke vende tomt tilbake, men gjøre det som Han har tenkt.

Ja, det er sterke opplevelser når en person ber om å bli lest

Guds ord for - og da med lengsel - og en annen ønsker å høre hva skriften sier i dag. I sannhet har kaffeteltet vårt blitt til en «åpen dør» som alle kan gå gjennom og få vite mer om Guds frelse i Kristus Jesus. Jeg er så takknemlig og glad for dere alle i Holy Riders som stiller opp på treff etter treff for å være Jesu vitner. Jeg er så begeistret og stolt over dere unge som har tatt ansvar og realisert dette med kaffeteltet. Dere som samler oss til bønner og samtalestunder. Det er til inspirasjon og styrke for alle, også for oss «gamle». Gud velsigne dere tilbake.

For meg personlig har det å reise på treff fått en helt annen dimensjon etter at kaffeteltet kom igang. En har fått «noe å gjøre» uten å være påtrengende. De som har behov kommer til oss. Trollrally ble for meg en velsignelse, som de andre treffene jeg har vært med på. Ja, jeg gleder meg allerede til neste års mc-treff, og da med en bønn om visdom til å vinne mange for Jesus.

Årets Trollrally var det 34. i rekken. Totalt var det ca 2030 deltakere (deriblant over 50 fra HR) og 1630 motorsykler. HR-jentene fikk 2. plass i tautrekking! Ellers fikk vi positive tilbakemeldinger på kaffeteltet fra treffarrangørene, MC-Entusiastenes Klubb.

«TENNPLUGGEN»

Skeive
betraktninger
og frimodige ytringer
med varierende utgangspunkt
fra Arnstein Sanne

Tom for drivstoff

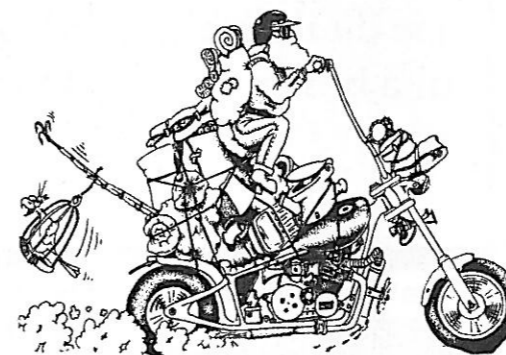
Fra luften ser det ut som en spraglet orm som snegler seg langs et utydelig, smalt og svingete spor. Den strekker seg ut og trekker seg sammen - strekker seg ut og trekker seg sammen. Et vakkert syn. Nede på bakken oppleves det hele litt annerledes. En gruppe motorsyklister ligger på ujevn rekke langs en svingete vei. Nedbrekk i svingen - gasspådrag - ut av svingen - rette opp - aksellerere over slettene - slakke av - nytt nedbrekk - og slik fortsetter det. En herlig rytme! En fysisk opplevelse. En mental oppbyggelse. Plutselig glir en av syklene ut av rekka, ut på veiskuldra og stopper. Problemer? En gjeng motorsyklister på veiskuldra skaper farlige situasjoner. Hva er problemet? Det er tomt for drivstoff!

«Dette var vel unødvendig? Hvorfor fyllte du ikke sist vi stoppet?» Svaret kan være så mange slags. «Det var feil type stasjon.» «Jeg trodde ikke jeg trengte det.» «Jeg trodde jeg hadde så stor tank at det ikke var nødvendig.» «Jeg glemte det.» «Jeg gadd ikke.» «Jeg visste ikke at forbruket var så stort.» Så står man der på siden av veien, da - som en fare for seg selv og for andre.

Har du noen gang «gått åndelig tom»? Prøvde du å finne unnskyldninger eller forklaringer? Mange har nok stått med tom tank på veiskuldra som en fare for oss selv og våre omgivelser - åndelig talt. Det er bare en forklaring på dette: Vi fyllte ikke tanken opp etter behov. Den viktigste «ulykkesårsaken» etter den kristnes vei, er antagelig dette. En MC-tur er best om man slipper ufrivillig stopp. Det samme gjelder kristenlivet. Så fyll tanken når anledningen byr seg. La Den Hellige Ånd få jobbe med deg så du får påfyll via bønn, bibellesning, forkynnelse, bekjennelse, lovprisning osv. Det er aldri skadelig å fylle tanken ofte - det kan være fatalt å gå tom!

Jeg lurar på om Gud av og til titter ned på oss og tenker: «For et farge-sprakende tog! Jeg håper inderlig at ingen av dem går tom!»

A.S.

Kalenderen 1998

31. oktober
Frist for innlevering av
saker til Årsmøtet-99.

1. november
Deadline Power 7/98.
(Julenummer inkl. 1. innkal-
ling av Årsmøtet-99.)

27.-29. november
HR Julebord i Mysen
(Arr: Indre østfold)

13. desember
Frist for innlevering av
ryggmerkesøknad.

Fortsettelse fra side 6...
Alt annet er uvesentlig

Ja det skjer mye positivt i og rundt Holy Riders. Men alikevel tror jeg vi har mye å hente. Og jeg håper at en vekkelse kan nå oss snart, så vi blir effektive vitner både som personer og klubb. For sannheten er nok den at med det antall medlemmer som klubben nå har, ikke er det samme som antall brennende evangelister. Ikke alle skal være det? Nei, ikke alle, men flere er nok kalt til det enn hva som nå er tilfellet. For vi har en oppgave som veldig forenklet er delt i to: 1) Gjøre Jesus kjent! 2) Bygge oss selv opp slik at vi er istand til å gjøre nr.1.

Alt annet er uvesentlig i forhold til dette. Tenk på det fram mot det årsmøtet som kommer. Glem statutter, årsmøter og til og med Pilegrimstreff dersom du ikke synes dette er det viktigste for deg og klubben. Dersom ikke ønsket om at du og klubben skal vokse for at Jesus skal frelse flere er det vesentlige, bør ryggmerket heretter pryde veggen enn ryggen.

Til sist: Jeg håper du har det godt med Gud. Ha en god og oppbyggelig vinter!!! Gud velsigne deg!

Bjørn Edvart Andersen

Mini-portrett Jon Inge Hanger Visepresident i Sentralstyret

Hvem er du?

- Jeg er 34 år, lykkelig gift med Gunn Inger, vi har 3 barn, jobber som daglig leder i en radio & TV butikk, og kommer fra Skien.

Hvordan ble du en kristen?

- Jeg ble kristen på skolen da jeg var 16 år. Det var en jente som ba meg med i en bibelgruppe de hadde i frikvarteret. Hun spurte om jeg trodde på Gud. Det hadde jeg mer eller mindre bestandig gjort. Jeg trodde at Jesus hadde dødd - også for min skyld. Så jeg svarte JA på spørsmålet hennes, og hun sa: «Gratulerer! Du er kristen!» Så ba vi da. Og slik flytta Jesus inn i hjertet mitt. Jeg fikk en fred inni meg. Du kan si egentlig var jeg veldig letturt....

Når og hvordan ble du med i Holy Riders?

- Det var i -85. Jeg var på vei til Skjærgårdsgospel. Hadde akkurat tatt lappen på motorsykkel. Så kjøpte jeg et blad som het «Treff» og der leste jeg om HR. Jeg ble svært interessert. Jeg husker det var tautrekking på Skjærgårdsgospel mellom de forskjellige land. Det foregikk på flytebrygger, og det var om å gjøre å trekke hverandre uti vannet. HR var også med og de vant jo selvfølgelig. Jeg snakket litt med Jan Erik Ødegård dengang og ble med i klubben like etter.

Kan du nevne to positive og en negativ side med deg selv?

- Positive: En gladgutt. Så er jeg så positivt innstilt at jeg ikke har tenkt så masse på det negative med meg selv....

Hva er den største utfordringen du har hatt i din fartstid i HR?

- Å være innstilt på hva Gud vil jeg skal gjøre når jeg er ute på treff, f.eks. Det tror jeg er en stor utfordring for oss alle i HR. Hva er det første du tenker på hvis du skal nevne det tøffeste du har opplevd i livet ditt?

- Det må være da jeg mistet faren min for to år siden. (Det skjedde rett etter at jeg hadde vært treffsjef på Pilegrims-treffet.) Det er det tøffeste jeg har vært med på.

Du har vært visepresident i klubben i de to siste årene. Hvordan vil du beskrive disse to årene?

- En rik tid. Noen ganger litt frustrerende. Jeg ville gått enda mer framover og enda hardere ut kanskje, men det er ikke alt som har vært mulig å få til i den posisjonen jeg har vært i. Men det har vært veldig mye positivt også. Bl.a. så var det fint i Nord-Norge nylig og få være med på å starte en avdeling i Lofoten og bli kjent med nye folk der.

Du sier at du skulle gjerne ha gått hardere ut... Tror du at det er noe av dette du kan formidle videre framover?

- Ja, det tror jeg. Jeg kommer til å trekke meg litt mer tilbake nå, men hjertet mitt brenner fremdeles for HR og jeg kommer nok til å engasjere meg i styret igjen. Visjonen for HR, den er ikke slutt. Det er land som ligger og venter på oss, steder som Gud vil ha oss inn. Jeg har ikke mulighet til å engasjere meg så veldig nå pga. familien. Men jeg ser en framtid for HR.

Er det noen i HR du ønsker å takke spesielt for noe?

- Jeg tenker på de som dro igang klubben og som var med i starten og formet klubben, Jan Erik Ødegaard, Dag Arne Saltnes og Kjetil Langli. Men også Svein Erik Johnsrud som jeg egentlig savner veldig mye. Han var en av forbildene i klubben. Så vil jeg ta med Halvdan Gyllander som også har vært med helt fra starten.

Til slutt: Hva gjorde du i sommerferien?

- Åssen var det det var da... Jo! Vi var i Tunisia. Gunn Inger og jeg var på 10 års bryllupsreise. Ellers så slappet vi av på hytta og kosa vårs.

Vi trenger flere givere!

Visste du at Holy Riders mc-club er en arbeidsgiver, og at alle utgiftene som det innebærer å ha en ansatt i klubben dekkes av gaver fra medlemmer?

Takk til alle dere som er med og har vært med på å gi til dette arbeidet!

Vi trenger nå flere givere for å opprettholde en sikker margin på denne gavekontoen.

Er du som leser dette interessert i å gi et engangsbeløp, så gjør det. Vil du bli fast giver, gi oss beskjed om beløp og hvor ofte du vil gi.

Ta kontakt med Bjørn Edvart Andersen på tlf: 71 22 92 92 dersom du er interessert.

Kontonummer: 6501.05.79281

Gavekonto ang. HR-ansatt
v/Bjørn Edvart Andersen
Holm
6360 ÅFARNES

Gud velsigne deg!

WANTED

Vi reiser endel rundt på brukt, samler og veteranmarkeder. Derfor etterlyser vi brukt skinntøy og mc-utstyr som vi kan selge i kommisjon. Har du noe du ikke bruker nå/ kommer til å bruke, ta kontakt med oss.

AmC motorsykkeldeler og utstyr A/S

Box17, 6360 Åfarnes
Tlf/fax: 71229292 / 94392380

medlemsmarkeded...

Suzuki 750 GS tilsalgs!

77 mod. m/nyoverhelt bytemotor. Nye støtdempere, nytt eksosanlegg, ny clutch, sal og batteri. Nyoverhalte forgassere. Givi-sett + ekstra motor. Sykkelen er i topp stand og selges for kr 30.000,- ferdig prutet. Ring Morten Tveiten, tlf: 911 67 361 eller 32 87 28 89.

HD Sportster DK 5511 trimmet

Johannes i avd. Oslo har gifta seg med sin Torun den 15. aug. Sportster'n blir for liten til 2 personer, derfor er den nå tilsalgs. 1200 ccm. Totalt påkostet uten arbeidspenger ca kr 50.000,-. Hvis hurtig avgjørelse går den for kr 130.000,-.

Er du interessert i denne sykkelen, ring Tore-Johannes Liljebäck på tlf: 91 60 91 65, og du kan få ytterligere opplysninger.

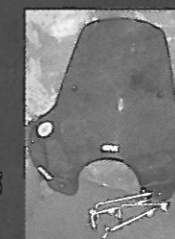
Harley Davidson Chopper

84-mod. Ombygd 1991. 1000cc. Godkjent 621. Selges kr 95.000,-. Henv. Pær, tlf: 900 59777 eller 67 97 57 37.

Vindskjerm tilsalgs!

Pent brukt vindskjerm av merke GIVI selges til høystbydende over kr 500,-. Størrelse: M Henv. Harald Bjerkeng Tlf: 916 75 214 eller 32 70 05 65

Halvarssons Sikkerhetsdress tilsalgs!

91 modell. Farge: svart/rød/hvit (m/hvite striper). Størrelse 56. Henv. Jon Inge Hanger, på tlf. 35 53 78 60 etter kl 20.00.

Støtt Power og få kopi av test på din motorsykkel!

Er du interessert i en test eller en artikkel på din motorsykkel, og vil støtte **Power**? Jeg sitter på en god del med blader og bøker som dekker de fleste merker og modeller. Dette vil jeg gjerne bruke til fordel for **Power**, og for klubben i det hele tatt.

Med forbehold om at jeg finner noe om den ønskede sykkel, gjør vi det på denne måten: Ring meg, eller skriv til meg om hva du ønsker. Jeg sender deg det jeg finner innen en uke. Når du har mottatt testen(e), setter du inn kr 50,- på **Power**-kontoen.

Kto.nr: 7325.05.49722 (Adr: **Power**, Pb 4587, 4602 Kr.sand)

Da har du forhåpentligvis fått en test eller noe stoff om den MC'n du har, eller er interessert i. Og du har støttet **Power** økonomisk. I tillegg har jeg fått brukt noe av alt det MC-stoffet jeg har samlet på.

Skriv eller ring til:
PER ERIK PRYDZ
Gjennestad Gartnerskole
3160 STOKKE
Tlf: 33 36 36 81

PS! Har du gamle eller nye MC-blader som du ikke skal ha lengre, så tar jeg gjerne imot tilskudd til samlingen, og bruker dem i tjeneste for klubben.

Kronerulling til Power

På grunn av Power sin økonomiske situasjon ønsker HR avd. Lyngdal å støtte med 5.000 kroner.

Vi oppfordrer alle andre avdelinger til å gjøre det samme, hvis dere har mulighet.

Hilsen en oppfordrende
Avd. Lyngdal

Ta en kreativ DTS i Cape Town

I januar til juni 1999 arrangeres det en kreativ DTS (Discipleship Training School) i Muizenberg, Cape Town.

Denne skolen er spesielt egnet for deg som føler et kall til å jobbe med kommunikasjon (videoproduksjon, grafisk design, etc.) eller barmhjertighetsarbeid (gatebarn, babyer med aids, Mercy Ships, etc.).

For mer informasjon, kontakt:

MEDIA VILLAGE

P.O.Box 327

MUIZENBERG, CAPE TOWN

7950

SOUTH AFRICA

E-mail: mediavil@iname.com

Fax: +2721-7889609

I neste nummer av Power blir det intervju med en i sentralstyret som skal på DTS i januar.

Husk årsrapporten fra avdelingen!

Neste nummer av Power (nr. 7/98) kommer ut i desember. Til deg som er PK-kontakt eller avdelingsleder: Husk å sende inn årsrapporten fra avdelingen din til dette nummeret.

Frist: 2. november!

Hvis ikke dette lar seg gjøre er det en mulighet til å få den med i 2. Årsmøte-innkalling. Frist: 10. desember!

HR-stolen kan brukes til så mangt.... Prez Harald her i tropevarme på EMC-treffet. (Foto: Sunniva Sandsmark)

Annes redaksjons-hjørner

Mitt beger flyter over

Det er høststemning ute. Jeg nyter de siste dager av sesongen på sykkelen i praktfulle omgivelser av et fargerikt landskap. Alt skjer så fort. Plutselig er bladene gule og rød. Så visner de og faller av. Visste du at treet allerede nå har lagret klare bladene for neste år?

Jeg begynte i Holy Riders høsten 1991. Årets mc-sesong vil jeg betegne som den mest spennende og inspirerende sesongen jeg har opplevd. Gud er iferd med å vekke oss opp i Holy Riders. Vi har fått lov til å være med på å høste moden frukt. Det er så mange søkende mennesker der ute som kommer til oss...

Men hvordan skal vi møte alle behov og rekke over alle og alt? Jeg hører flere i Holy Riders uttrykke at de er slitne. For å unngå å bli utbrent tror jeg det er viktig å følge Jesu eksempel på hvordan han levde livet på jorden. I disse aktive 3 årene som Jesus utførte sin tjeneste gjorde Han det til en vane å trekke seg tilbake fra folkemengden og til og med fra disiplene, for å være alene med sin himmelske Far. Når han var sliten, forlot Han menneskemengden med alle dens behov, og tok med seg disiplene for å få sårt tiltrengt hvile. Hva med de menneskene som trengte helbredelse? Hva med dem som trengte frelse? Hvordan kunne Han snu seg om og se bort fra slike behov? Hvis vårt eneste fullkomne eksempel på denne jord kunne si nei til krav som ble for store for hans fysiske legeme, våger da virkelig noen av oss som følger Han å være så arrogant at vi tror vi er mer uunnværlige enn Han? (Fra heftet *Utbrent for Gud* av E. Skoglund)

Av erfaring vet jeg at for å kunne leve på denne måten, er det viktig å lære oss å frykte Gud istedenfor mennesker. For det å bli styrt av mennesker og hele tiden prøve å gjøre andre til lags vil bare slite oss ut. Vi må lære oss å si nei til forespørsler om innsats her og der, som tærer for mye på oss.

La oss sørge for at tjenesten vi står i i Holy Riders drives fram av det som flyter over i oss - og ikke det som er på bønn av begeret - for ellers går vi så lett tomme.

Vi må be om at Gud salver oss med den friskeste olje, slik at begeret flyter over og vi hele tiden har lagret noe nytt inni oss som skal spire fram.

Ha en fargerik og fin høst.

Anne Skaia

power prayer

«Herren er min hyrde, jeg mangler ingen ting. Han lar meg ligge i grønne enger; han fører meg til vann der jeg finner hvile, og gir meg ny kraft.» Salme 23,1-3

Takk Gud! - Praise the Lord!

Avdeling Mjøsa takker for forbønn. Det er blitt en ny giv i avdelingen og det kom bl.a. 7 nye med i sommer.

Vi takker Gud for det som skjer i **Lofoten**, for opprettelse av **HR-avdeling** og for **Arthur Veines** som er nyfrelst. Be om at flere blir frelst og at Gud er med i de utfordringene som ligger foran.

«Den som ber, han får.» Jeg ville bare si tusen takk til to fra HR i Lyngdal, på vei til Uraina. Ryggmerkene gjorde dere lett gjenkjennelige. Det var godt å treffe brødre på Unity Line. Eksamen gikk bra. Jeg var den eneste som stod, så takk for forbønn. Gud er god. Hilsen Kristine Mella (slektning av HR Ytre Østfold)

Familien til Geir Føreland og Bianca Brekke ønsker å takke alle i Holy Riders for god støtte og omtanke rundt Geirs død. Ragnhild og Ingvar Føreland m/familie og Doris Brekke m/familie.

* Her kunne ditt takkeemne ha stått!

Be for:

Avd. Sunnhordland ber om forbønn. De trenger mer glød, visdom og inspirasjon i arbeidet og en sterkere enhet innad i avdelingen, slik at de bedre kan ta vare på nye og gamle medlemmer og hele familier i avdelingen.

Den 16.-18. okt. er det **regionssamling i Nordhordland**, med **mc-fest** på lørdagen som er åpen for alle klubber i distriktet. Be om at Gud kaller på mennesker i etterkant av denne festen.

Be om at vi alle i HR får en større **nød for de ufrelste** i mc-miljøet.

Fortsett å be om at **kandidater** melder seg til Sentralstyret.

Fortsett å be for **Petra Winkler** (avd. Kr.sand), at alt ordner seg angående hennes opphold i Norge.

*Her kunne ditt bønneemne ha stått!

Nøl ikke med å be om forbønn!

Istedenfor Helge Brudeli er Marianne Mellingen (HR avd. Bergen) nå ny bønneringkontakt. Skål dere på en mc-fest, eller hva det måtte være, så ring og få bønnedekning. Telefon: **55 18 09 22**

Sverdhuget

Vær stille for Herren!

Hei alle HR venner og dere andre som leser dette H-stykket! Jeg vil takke dere alle for en fin treffsesong. Må Gud velsigne dere rikelig tilbake for den innsats dere gjør.

For en tid siden sa jeg til en venn i klubben.

«Jeg er så utålmodig. Skulle så gjerne sett flere sjeler frelst.» «Det er fint at du har nøden, fortsett å be,» svarte han. (Be ustanselig. 1 Tess 5,12-17-22)

Det er ikke lett og vente. Det er en av de ting Gud har mest bry med å få lært oss. Somme tider har jeg gått føre, men da blir det som regel ikke noe greie på det. Ventetiden er ofte så lang, det skjer så lite, usikkerheten kommer. Vi ber, men svarene lar vente på seg. Alle veier synes stengt. Sjelen ser ingen utvei. Det føles ofte som man er stengt inne bak låste dører. (Salme 37,7)

Det hender man tenker at ventetiden er bortkastet tid, men slik tenker ikke Gud. Hans tid er ikke vår tid. Han ser det beste for oss. Det er nemlig noe som bare kan læres foran stengte dører. Det er en velsignelse som bare den får som har lært å vente på Herren. For Guds barn er ikke ventetiden unyttig tid. Den kan sammenlignes med barneoppdragelsen. Han ser når vi er modne for bønnesvar. Vær stille for Herren! Han har hørt dine bønner. Han har gjemt en velsignelse til deg. Se ikke på de stengte dører, men se på ham som har nøklene til dem. Vit at han skal låse opp når tiden er inne. I sin time vil han gjøre det. Min lengsel er å se frelste sjeler i MC-miljøet. Våk å be. Det er så mange lengtende sjeler som venter på vårt vitnesbyrd. Gå derfor ut. (Jes 49,8)

La oss følge i Jesu fotspor. Han spiste sammen med tollere og syndere. (Mark 2,15-17). Nesten alle han omgav seg med tilhørte de utstøtte. Men Hans samvær var ikke bare av sosial karakter, det virket også forløsende. Vi må passe oss for ikke å forveksle disse to verdener. Da kan det lett bli misforståelser. Gud vil ikke at vi skal blande oss med verden, men vitne for den om hva vi har opplevd. (Rom 12,2) Han vil at vi skal elske dem slik Han gjør. Det kan være vanskelig å omgås og elske verdslige mennesker uten å bli styrt, påvirket eller farget av dem. Dette klarer vi kun ved å holde oss nær til Jesus i bønn, og i hans ledelse. Gud har gitt oss styrke til å stå imot verden.

Vi er i verden, men den er ikke i oss. Det er best for båten og være på vannet, men om det kommer vann inn i båten er det ikke så bra. Jesus ba slik: «Jeg ber ikke om at du tar dem ut av verden, men at du skal bevare dem fra det onde» (Joh 17,15) Gud velsigne dere.

Hilsen fra Otto Pedersen
Avd. Aust Agder

Julegavetips!

Den populære Holy Riders-stolen med innskriften «Stol på Herren» er å få kjøpt igjen.

Tilbudspris: kr 120,-.

(vanlig pris er 150,-)

For bestilling, kontakt:

Tormod Sandsmark

Nåkkvesvei 1, leil. 13056

0670 OSLO

Telefon: 22 76 21 11

Idé: Espen Eklund